

1. KAPITOLA

„Už je tady, už je tady!“ vykřikl Karlík a rozrazil přední dveře hotelu U Zvířátek. Přímo před hotelem zaparkovalo dlouhatánské nablýskané černé auto. Vystoupila z něj šoférka a otevřela zadní dveře. Měla na sobě šedou uniformu, elegantní klobouk a sluneční brýle.

„My pojedeme tímhle?“ vyjekla Magda, Karlíkova sestra. „To je něco!“

„Ne abyste odjeli beze mě, drahoušci,“ volala teta Šafránka, která cupitala po chodníku za dvojčaty. Řidička nabídla Šafránce rámě a pomohla jí nastoupit do auta. Malá zrcátka, všitá do tetiných šatů žlutých jako polední slunce, zamihotala, malé rolničky na náušnicích zacinkaly a teta se uvelebila na bílém koženém sedadle. Magda s Karlíkem si k ní přisedli každý z jedné strany a zapnuli si bezpečnostní pásy. Měli na sobě své nejlepší

džíny a zbrusu nově vyrobená trička s nápisem „Hotel U Zvířátek“ nad roztomilou podobiznou Magdina štěněte Amiga a Karlíkova kotěte Woodyho.

„Připadám si jako nějaká filmová hvězda,“ zamumlala Šafránka, uhladila si stříbrné vlasy a okolo vráscitého krku si přehodila purpurové peříčkové boa.

Sourozenci se zahihňali. Byli celí rozechvělí vzrušením. V jejich hotelu U Zvířátek totiž bude bydlet domácí mazlíček opravdové filmové hvězdy – a oni si ho touhle limuzínou právě jeli vyzvednout.

Magda s Karlíkem spatřili, že se za kouřovými okny limuzíny objevilo známé náměstí Pod Besídkou. Ohromné auto muselo jet pomaličku, protože mezi pestrobarevnými stánky zdejšího farmářského trhu se to jen hemžilo lidmi.

Když se blížili ke stánku Mexické dobroty, který patřil jejich kamarádu Juanovi, Karlík spustil okýnko. Do auta rázem vpluly lahodné vůně limetek a chilli papriček. Juan právě postával pod pruhovanou plátěnou stříškou.

„Ahoj, Juane!“ zavolal Karlík. „Podívej, vezeme se v limuzíně!“

Juan se k nim otočil a překvapením otevřel pusku.

„Ahoj, kamarádi!“ zasmál se a vzal do náručí své štěně jménem Niño.

Karlík a Magda se vyklonili z oken, mávali mu a smáli se na celé kolo. Limuzína se stočila do ulice K Parku. Juan vzal Niña za tlapku a zamával jí dětem na pozdrav.

Šoférka prokličkovala rušným městem a nakonec zastavila u vysokého nájemního domu, který přiléhal ke stromovce.

„Tady je to ale nóbl,“ prohlásila Šafránka a namířila prst na pozlacenou stříšku nad vchodem. K autu rychle přispěchal vrátný v tmavém obleku a čepici a pomohl jí vystoupit.

„Slečna Šlechtová vás již očekává,“ ohlásil vrátný, když je skleněnými dveřmi uváděl do haly vykládané mramorem. „Jeďte prosím výtahem do střešního apartmá ve třicátém třetím poschodí.“

Privolal výtah a udělal krok vzad, aby sourozenci se Šafránkou mohli nastoupit. Pak se za nimi dveře zavřely a výtah je bleskově vyvezl do třiatřicátého patra.

„Tohle je snad milionkrát rychlejší než ten náš starý těžkopádný výtah v hotelu U Zvířátek,“ poznamenala Magda.

„Slečna Šlechtová musí být hrozně bohatá, když bydlí tady,“ dodal Karlík.

„Moji milí, slečna Šlechtová byla v 60. letech ohromná hvězda,“ vykládala Šafránka. „Ach, to byly filmy: *Měsíční tajemství*, *Říční romance*, *Jdi za sluncem...*“ povzdechla si. „Byla tehdy tak krásná. Tak nespoutaná a bezstarostná! Doufám, že se příliš nezměnila.“

Dveře výtahu se otevřely přímo proti dveřím střešního apartmá. Už na ně čekal komorník se staromódním motýlkem u krku a v bílých rukavičkách. Na Magdiny a Karlíkovy džíny a trička se podíval poněkud spatra.

„Vy jste určitě přišli vyzvednout kočku slečny Šlechtové,“ prohlásil. „Počkejte, prosím...“

Magda, Karlík i Šafránka si vyměnili zklamane pohledy. Takže se s filmovou hvězdou nakonec vůbec nesetkají?

Vtom se však nad nimi rozezvučel jasný, pronikavý hlas.

„Chvilíčku!“ Po velkolepém mramorovém schodišti vedle výtahu se k nim hnala starší dáma v krémovém hedvábném županu. Zářivě stříbrné vlasy měla stažené do úhledného drdolu, který držely dvě třpytivé diamantové jehlice.

„Slečna Šlechtová,“ vydechla Šafránka.

Filmová hvězda si je přísně změřila.

„Několik věcí si musíme ujasnit,“ oznámila. „Samet je čistokrevná perská výstavní kočka a musí se udržovat v absolutní čistotě. Musím trvat na tom, abyste si vždycky, vždycky, VŽDYCKY umyli ruce, než se mého

miláčka dotknete. Je to dokonalý exemplář svého plemene, a až se vrátím z předávání světových filmových cen, MUSÍ být připraven na Hvězdnou výstavu zvířat!“

Magda s Karlíkem se na sebe nervózně podívali. Dokážou se o miláčka filmové hvězdy vůbec postarat?

